

INTÉZKEDÉSI TERV

Szociális és ifjúsági munka felsőoktatási szakképzés, szociális munka szakirány

Bevezető gondolatok

Egy évfolyam fejezte be eddig tanulmányait a felsőoktatási szakképzés során, amely egy új koncepciója volt az oktatáspolitikai irányítóinak. Sajnos a 2013-ban beindított képzés „tiszavirág-életűnek” tekinthető, mivel az utolsó évfolyamok beindítására – jelen állás szerint - 2016-ban lesz lehetőségünk. Így az intézkedési tervek csak rövid távú tervezést tesznek lehetővé.

A hallgatók jelentős többsége (66,67%) a képzést jó színvonalúnak tartja, és ugyanolyan arányban vannak, akik kiválónak, illetve erősen hullámmónak gondolják azt (16,76-16,76%). Összességében hallgatóink 83%-a elégedett a szakon folyó oktatás színvonalával. További célunk e színvonalnak a megőrzése.

A tantárgyi háló vonatkozásában ugyanilyen arányszámokkal találkozunk. A hallgatóink 66,67% jól átgondoltnak tartja azt, 16,76%-uk sokallja az elméleti órák számát, ugyanennyien (16,76%) pedig úgy érzik, sok felesleges tárgyuk van. A háló átdolgozására a fentebb említett okok miatt nincs lehetőségünk, mivel kifutó képzésről van szó.

Örömtelienek tekinthető, hogy a korszerű oktatási módszerek meghonosodtak a szakon. A hallgatói vélemények szerint a képzés a gondolkodást (50%), az önkifejezési képességeket (50%) és a csapatmunkát (50%) fejleszti leginkább. További teendőink elsősorban kreativitás, és a gyakorlati alkalmazhatóság terén vannak.

Az oktatók szakmai felkészültségét összességében a hallgatók kétharmada kiemelkedőnek (50%) vagy megfelelőnek tartja (16,67%). Ugyanakkor némi aggodalomra ad okot, hogy harmaduk szerint (33,33%) erősen változó szintű a felkészültségük. E téren ezek szerint lehetnének tennivalóink, ugyanakkor hiányzik a megfelelő szakmai kontroll, így érdemben ezen kifogások nem orvosolhatók.

A követelményrendszert a hallgatók kétharmada teljesíthetőnek véli, többségben azok vannak (50%), akik arányosnak tekintik azt, 16,76 % szerint magas az elvárás, de teljesíthető. Ugyanennyien vannak, akik irreálisan magasnak, vagy éppen alacsony szintűnek tartják azt. Célszerű a követelményszintek megőrzése, mivel azok a többséget optimális teljesítményre ösztönzik.

A tanár-diák viszony minőségét 5,5 átlagponttal értékelték a hallgatók egy 6 fokú skálán. Célunk a nevelő-növendék viszony kiváló minőségének fenntartása.

Meglepő módon a gyakorlati képzést 100%-ban jól szervezettnek és átgondoltnak tartják, holott a képzési rendjükben még nem tartanak itt a hallgatók. Vélhetően vagy a kifutó évfolyamoktól van információjuk a 4. féléves összefüggő gyakorlatról, esetleg a fogalom félreértéséből fakad válaszuk.

A képzési infrastruktúrában legkevésbé a számítógépek elérhetőségével (3,8 átlagpont egy hat fokú skálán), leginkább a könyvtári szolgáltatásokkal, az oktatástechnikai háttérrel, az internet-hozzáféréssel, a jegyzetellátottsággal, és az akadálymentesítés minőségével elégedettek hallgatóink. A számítógépekhez való hozzáférés biztosítása a szaktól független, így erre ráhatásunk nincs. Talán célszerű lenne ugyanakkor a KP 013-as kollégiumi pinceterem helyett a B épületben kérni egy termet, ahol egyszerűbben hozzájuthatnának a hallgatók a pályázati pénzekből ilyen célra vásárolt eszközökhöz.

A képzés tantárgyi hálójába nincsenek beépítve szervezett tanulmányutak, így csak egyes tantárgyakhoz, tanárokhoz kapcsolódhatnak ilyen jellegű lehetőségek. Így nem meglepő, hogy hallgatóink harmada elégedett csupán azokkal. Szakmai szempontból szükséges és indokolt lenne tanulmányi utak szervezése, ugyanakkor ennek anyagi háttere nem biztosított, így szinte kivitelezhetetlen számunkra.

A Tanulmányi és Felvételi Osztály működését inkább jónak értékelik a hallgatók (4,3-4,83 átlagpontok), kifogásaik a fogadóórák időtartamához és időpontjához kötődnek (2,2 pont) Hasonló az intézeti adminisztráció megítélése is (4,00-4,2 átlagpont a hat fokú skálán). Kevésbé elégedettek a dolgozók elérhetőségével, az iroda nyitva tartásával (3,2 pont). E téren úgy vélem nincs tennivalónk, hiszen az intézeti előadók meghatározott időrendben, gyakorlatilag fogadóórák kijelölése nélkül dolgoznak, így a 8 órás munkarend alapján bármikor hallgatóink rendelkezésére állnak. Minőségbiztosítási szempontból fontos azonban az okok, a zárva tartás időtartamának, illetve más elérhetőségek pontos és jól látható jelölése. Hasonlóképp működőképes a fogadóórák rendje is (jól adminisztrált, honlapon és faliújságon), amely természetesen nem alkalmas az egyéni hallgatói kívánságok tolerálására, valószínű ez áll az elégedetlenség hátterében.

A kreditelfogadás és elismertetés rendjét jónak minősítették a hallgatók (5,00-5,33) átlagpont).

A szak megítélésére rányomta bélyegét a képzés bizonytalan státusza. Mint szakfelelős, a tanév elején kötelességemnek éreztem mind az elsős, mind a végzős hallgatóink számára ismertetni a szak jövőjével kapcsolatos jelenlegi oktatáspolitikai állásfoglalást. Ilyen értelemben bizonytalanok a hallhatók a szak hírnevében (3,5 pont), a szak piacképességében (3,67 pont) és az elhelyezkedési esélyeikben (3,5 pont) egyaránt, holott 100 %-uk e területen szeretne elhelyezkedni. Sajnos ez is oktatás - és foglalkozáspolitikai döntés kérdése.

Zárszó helyett

A Szociális és ifjúsági munka felsőoktatási szakképzés, szociális munka szakirányon 2015-ben összesen hét hallgatónk végzett. Az összefüggő gyakorlaton tudásukat, rátermettségüket, motiváltságukat közel olyan szintűnek ítélték meg a tereptanárok, mint a BA szakos hallgatókét. A záróvizsgán jelentős többségük jó szinten teljesített. Két hallgató közülük felvételt nyert a Szociálpedagógia BA szakra, most első évfolyamosok. Másik két hallgatónk más felsőoktatási intézményben tanul tovább. A többiek el tudtak helyezkedni a szakmájukkal, miközben munka mellett egy-két volt hallgatónk emelt szintű érettségire is készül, hogy be tudjon jönni jövőre a Szociálpedagógia szakra. Egy hallgatóról nincs információ. Van-e létjogosultsága a szaknak? El lehet dönteni...

Nyíregyháza, 2015. november 3.

Dr. Baracsi Ágnes, sk

szakfelelős